

KS. WIESŁAW HACZKIEWICZ

EUCHARYSTIA W ŻYCIU KATOLIKA

WSTĘP

Eucharystia – „łamanie chleba” od dwóch tysięcy lat jest w centrum życia Kościoła. Przez nią Chrystus uobecnia w przemijającym czasie tajemnicę swej zbawczej śmierci i zmartwychwstania. W świetle Chrystusa człowiek odkrywa tajemnice wiary i samej rzeczywistości ziemskiej. On jako pielgrzym nie zawsze jest w stanie zrozumieć wydarzenia, które dzieją się wokół niego – w ojczyźnie i na świecie. Czasem stają się one dla niego powodem zwątpienia czy trwogi a nawet oddalenia m.in. od Boga i wspólnoty Kościoła. Również w życiu osobistym wielu czuje się zawiedzionymi lub przytłoczonymi kłopotami codziennymi. Wszystkim potrzeba Bożego światła, a nade wszystko daru miłości.

1. EUCHARYSTIA DAREM MIŁOŚCI

Przychodząc na Mszę św. spotyka się katolik ze Słowem Bożym i darami ofiarnymi, które w odpowiednim czasie zostają przemienione mocą samego Chrystusa w Jego Ciało i Krew. Uczestniczenie w Eucharystii przenosi wierzącego człowieka w uroczystość Ostatniej Wieczerzy i całą tajemnicę Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa. Tę rzeczywistość określa się pojęciem Eucharystii, ponieważ ona skłania do wielkiej wdzięczności za dar Chrystusowego Odkupienia z miłości do człowieka¹.

---

¹ E. Mitek, *Eucharystia w katolickim wychowaniu*, Wrocław 1998, s. 66.

Eucharystia jest wyrazem wielkiej miłości Jezusa Chrystusa do całej ludzkości. Zbawiciel w Eucharystii zawarł swą Miłość, gdyż oddał siebie, by uszczęśliwić każdego człowieka do Niego przychodzącego (J 14, 23). Poucza o tym Sobór Watykański II, gdy mówi: „W Najświętszej bowiem Eucharystii zawiera się całe duchowe dobro Kościoła, a sam Chrystus daje życie ludziom” (DK 5). Praktykujący katolik, gdy patrzy na Eucharystię, a tym bardziej gdy ją spożywa, otwiera się przed Bogiem, by wyrazić swą wdzięczność, a czyni to w formie przyjętego przez Kościół kultu.

Eucharystia, to wielki sakrament, w którego centrum jest Jezus. Ona pomaga ożywiać wiarę oraz otwierać się na miłość i wdzięczność. Kto tego nie czyni, odcina się od wspólnoty Kościoła. Jeśli nie uczestniczy się w pełni we Mszy św., wyraża się osobiste niedbalstwo, które jest winą. Kto nie oddaje należnej czci Eucharystii, nie żyje wraz z Kościołem. Z uczestnictwa w Najświętszym Sakramencie spływa obficie na każdego z osobna dar Boży. On pogłębia wiarę i ubogaca miłość do Pana oraz każdego człowieka².

Eucharystię można zrozumieć i oddawać Jej cześć tylko przy posiadaniu żywej wiary. Wówczas rozum stara się pojąć doniosłość chwili, a serce otwiera się na działanie łaski Bożej. Miłość względem Eucharystii prowadzi do wdzięczności, duchowej radości i całkowitego oddania się. Eucharystia wyraża się także w spożywaniu Chleba i picia Krwi Przymierza. To zaś jednoczy wiernych i celebransów z Chrystusem w Kościele.

Oddawanie należnej czci Eucharystii byłoby daremne, gdyby nie przemieniało codzienne ludzkie życie. Dlatego Kościół odczuwa potrzebę zachęcania wiernych do oddawania czci Jezusowi ukrytemu w Eucharystii. Kult eucharystyczny rodzi w życiu katolika nawrócenie i przemianę. Chodzi o to, by można było stać się w Chrystusie jednym ciałem i duszą. Uczestnicząc we Mszy św. i przyjmując Ciało Pańskie, oddala się wszelkie podziały i nieporozumienia, jakie zachodzą między ludźmi³.

Kult eucharystyczny oczyszcza człowieka z własnych ambicji, niezdrowych rywalizacji zatrzymywanych w sercu i niepotrzebnych uraz.

---

² R. Rogowski, *Kościół Eucharystii*, w: I. Dec (red.), *W blasku Eucharystii*, Wrocław 1996, s. 203.

³ F. Durrvell, *L'Eucharistie, sacrement pascal*, Paris 1981, s. 35.

To wszystko jest po to, by stać się jedną duszą w Chrystusie. Eucharystia uczy przebaczenia z całego serca, zarówno jawnych, jak też i ukrytych podziłów, antypatii oraz separacji. Serca wierzących katolików mają być przepełnione dobrocią, by miłość jaśniała z wielką głębią i mocą.

2. EUCHARYSTIA DROGĄ DO WEWNĘTRZNEJ PRZEMIANY

Kult eucharystyczny może skutecznie pociągać do Chrystusa wiele osób. Uczy też cierpieć dla Jezusa i znosić dla Niego trudy codziennego życia. Przyjmowana Komunia św. może czynić cuda, także wśród chorych. Wyciszeni i uspokojeni wewnętrznie pacjenci nie lękają się śmierci dla Chrystusa. W takiej miłości umacnia się też Kościół.

Jest naturalną oczywistością i logiczną rzeczywistością, by po przeżytej Eucharystii ewidentne stawały się owoce duchowe. Ma to być dostrzegane w odpowiednim sposobie działania, myślenia i reagowania na różne życiowe sytuacje. Dotyczy to również służenia braciom i wykonywania obowiązków. Kościół ma prawo dostrzegać przemiany wiernych⁴.

Wszyscy spożywający ten sam Chleb i pijący z jednego Kielicha nie tylko łączą się w jedno Ciało, ale również stają się w Chrystusie żywą ofiarą ku Bożej chwale. To domaga się, aby w duszach wiernych przebywała wspańiałości, pozwalająca dostrzegać potrzeby i pragnienia innych ludzi. Adorując Eucharystię, następuje wyzbywanie się egoizmu zamykającego człowieka we własnych problemach. Właściwie pojęty kult zachęca do modlitwy za innych, a nawet uczestniczenia w cierpieniach świata i Kościoła.

Życie katolika narażone jest na różne pokusy wyrastające z aktualnej sytuacji społeczno-politycznej, czy kulturowo-moralnej. Kult eucharystyczny ma w tym względzie wielką moc uzdrawiającą. On leczy od zła, które oddziela wierzącego od Boga. Dzięki Eucharystii moc Boga pozostaje w adorującym i przemienia całe jego życie. Chrystus aktywnie w nim uczestniczy i pomaga rozwiązywać żywotne jego problemy⁵.

⁴ K. Betz, *Die Eucharistie*, Freiburg 1989, s. 23.

⁵ Jan Paweł II, *List Apostolski „Zostań z nami, Panie” na Rok Eucharystii*, Watykan 2004, nr 25.

Katolik noszący w sobie Jezusa, raduje się Jego obecnością i ćwiczy się w doskonałej miłości. Ma pewność, że nie jest sam, ponieważ działa w nim Chrystus. Nie ulega wątpliwości, że niekiedy wpada w zdumienie, widząc Jego w sobie działanie. Jeśli nic nie dokonuje się pomimo przyjmowanej Komunii św., to z pewnością panuje w takiej duszy oziębłość w wierze. Trzeba wówczas jednego, aby włączyć się wraz z całym Kościołem w aktywne uczestniczenie w Misterium Eucharystyczne.

Nieraz stawia się pytanie – ile osób w lokalnym kościele chodzi na Mszę św.? Wydaje się, że mniej ważne jest to, ilu wiernych przychodzi w niedzielę do świątyni. Natomiast istotne jest to, jak oni wychodzą po sprawowanej Eucharystii. Odprawianie Mszy świętej, jako czynności Chrystusa i zorganizowanego hierarchicznie Ludu Bożego, stanowi ośrodek całego życia katolickiego, zarówno Kościoła powszechnego, jak i lokalnego oraz poszczególnych wiernych (KK 11).

W Najświętszej Ofierze osiąga punkt szczytowy tak działanie Boga uświęcającego świat w Chrystusie, jak i kult, który ludzie składają Ojcu, uwielbiając Go przez Jezusa. Natomiast wszystkie pozostałe czynności sakramentalne oraz inne akty życia chrześcijańskiego wiążą się z Eucharystią, z Niej wypływają i do Niej się kierują (OWMR 1). Wspomniany dokument wyjaśnia kult eucharystyczny katolika. Podaje też znaczenie Eucharystii. Ujmuje więc wszystko, czym żyje katolik w Kościele i co powinien wiedzieć o Eucharystii⁶.

Poprawnie przeżywana Msza św. i świadomy w Niej udział pomagają zrozumieć wiarę Kościoła współczesnych czasów oraz tajemnicę i kult Eucharystii. Jest Ona szczytem wielkiej świętości jaką Bóg wylewa na świat. Jest także najwyższym aktem uwielbienia Ojca w Chrystusie. Eucharystia jest syntezą całego życia duchowego człowieka – kapłana i wiernych.

Najświętszy Sakrament jest sercem Kościoła. W związku z powyższym, On rozpoczyna w życiu katolika każdy nowy tydzień, a jeśli to możliwe, to wszystkie dni w roku. Można się zastanawiać, czy Msza św. jest faktycznie człowieka wierzącego „centrum” całego jego życia chrześcijańskiego, lub „fundamentem” wszystkiego, czego on pragnie, co myśli i planuje? Do „szczytów” nie dochodzi człowiek od razu, lecz stopniowo do nich się zbliża. Podobnie jest w życiu religij-

---

⁶ Tenże, *List Apostolski „O tajemnicy i kulcie Eucharystii”*, Rzym 1982, n. 2.

nym. Poprzez poznawanie nauki Kościoła na temat Eucharystii, pogłębia też swoją wiarę.

ZAKOŃCZENIE

Eucharystia, to świętość, którą Bóg daje ludziom i światu. Chcąc to zrozumieć, trzeba pojąć ofiarę Mszy świętej. W niej katolik uczy się przewycieżyć trudy dnia i osobiste zmartwienia. Adorując Eucharystię, odnawia się niezrealizowane postanowienia. Tu jest pomoc i źródło świętości. Ona chroni przed znużeniem i zniechęceniem życiowym. Umacnia postanowienia i podnosi z grzesznej słabości⁷.

Eucharystia ukazuje prawdę i jest nadzieją modlących się ludzi. Udział w Eucharystii domaga się gotowości do przebaczenia i pojednania z bliźnimi. Komunia święta tworzy i pogłębia, a czasem również uzdrawia, więzi z innymi ludźmi. Wzywa do budowania społeczeństwa bardziej sprawiedliwego i braterskiego, uczy praktycznych znaków miłości. Dla wszystkich, Eucharystia jest źródłem najbardziej wewnętrznej tajemnicy chrześcijańskiego życia.

---

⁷ J. Tyrawa, *Duchowość eucharystyczna*, w: *Eucharystia*, Wrocław 1987, s. 121.